

Četvrtak, 03.02.2011.g.

U zadnje vrijeme, čim više spoznajem GOSPODINA I LJUBAV BOŽJU, NJEGA, KOJI NAS JE
SVE
STVORIO
I
KOJI
POZNAJE
SVE
NAŠE
PUTEVE,
sve češće mi dolazi u misli neko pitanje o tome
kada
Gospodina
trebamo za nešto moliti
a
kada mu trebamo za nešto zahvaljivati.
Iskreno govoreći, teško mi je odrediti neku suvislu granicu pa sam zaključio da je nema.

Jer npr. čovjek u svojem životu nailazi na razne kušnje. Ili je bolestan, ili je bez materijalnih stvari, ili je bez posla, ili ima velika nezadovoljstva u bračnom ili porodičnom životu, ili nešto drugo. I sada, onaj koji ne vjeruje u Gospodina

NEĆE
IZ
SVEGA
TOGA
NI
PRONAĆI
IZLAZ.
NJIH
MI
JE

ŽAO
I
ZA
NJIH
SE
MORAM
MOLITI.

No, kako bi trebali reagirati mi koji vjerujemo u Gospodina? MOLITI DA NAS HITNO IZVADI IZ
SVIH
TIH
PROBLEMA
ILI
MU
ZAHVALJIVATI
ZA
KUŠNJE
KOJE
NAM
JE
DAO?
ILI
NEŠTO
TREĆE?

Danas na jutarnjoj misi bilo je čitanje Pavlove poslanice Rimljanima u kojoj je rekao onu
poznatu misao o nevoljama i kušnjama: "NEVOLJA RAĐA POSTOJANOŠĆU, POSTOJANOS
T PROKUŠANO
ŠĆU, PROKU
ŠANOST
NADOM.
NADA
PAK
NE
POSTIĐUJE."

Da li ja, koji sam bio u zatvoru, svojom krivicom, koji ne mogu raditi posao koji sam do sada
radio i još uvijek sam bez posla i nemam prihoda, izgubio sam materijalne stvari i status u
društvu koji sam imao, imam nekih životnih planova ali su još daleko od realizacije,
DA

LI
BIH
JA
SADA
ZA
SVE
TO
TREBAO
GOSPODINU
ZAHVALJIVATI
ILI
BI
MU
SE MORAO
SVAKODNEVNO
MOLITI
DA
MI
ČIM
PRIJE
RIJEŠI
SVE
TE
MOJE
PROBLEME?
ILI
GA
KUDITI
ŠTO
MI
JE
SVE
TO
UČINIO?

JA GOSPODINU ZAHVALJUJEM. SVAKODNEVNO I PUNO.

A ZA ŠTO? ZA SVE.

Prvo mu i osnovno zahvaljujem, ŠTO MI PRIJE NIKAD NIJE "PADALO NA PAMET", NA TOM

E
O
ME
"SRUŠIO"
IZ
MOJE
OHOLOSTI
I
"BACIO"
U
PRAŠINU
MOJEGA
ŽIVOTA.

Jer da nije bilo mojeg pada i zatvora izgubio bih obitelj i sebe i IZGUBIO BIH GOSPODINA. M
OJA
ZEMALJSKA
SMRT
UJEDNO
BI
ZNAČILA
I
MOJU
KONAČNU
SMRT.

JA SAM GOSPODINU BESKRAJNO ZAHVALAN ZA KUŠNJE U KOJE ME "BACIO" I ZAHVA
LJUJEM
MU
ZA
POMOĆ
I
PODRŠKU
KOJU
MI
JE
U
PREVLADAVANJU
TIH
KUŠNJI
DAO.
SPASIO

MI
JE
ŽIVOT.
I
OVAJ
SADAŠNJI
I
ONAJ,
KOME
SE
NADAM,
BUDUĆI

·
A mnogim drugima oko mene nije ili je htio pa mu nisu odgovorili.

Nadalje, zahvaljujem mu za zdravlje i živote koje je udijelio i meni i mojoj obitelji, JER SMO ŽIVI
Z

,
DRAVI
I
NEMAMO
NIKAKOVU
POSEBNU
BOLEST
ILI
TEŠKU
ZDRAVSTVENU
POTEŠKOĆU

·
**Kao što imaju
mnogi
drugi
oko
nas.**

Zahvaljujem mu i za sve materijalne stvari koje mi je dao i koje mi daje. Ja i moja obitelj cijeli život imamo dovoljno novaca, imamo i kuću, vrlo udobnu i ugodnu za život. Imamo i aute, nisu najnoviji ali služe da se odvezemo od točke A do točke B. I uvijek dovoljno novaca za obuću, odjeću, hranu i sve što nam je potrebno.

**A
MNOGI
OKO
NAS**

TO
NEMAJU.

Zahvaljujem mu za moju obitelj. Ženu, sina i kćer. Koju mi je sačuvao Gospodin u svim mojim životnim lutanjima **. A MNOGI NEMAJU OBI**

**TELJI
ILI
JE
NISU
USPJELI
SAČUVATI.**

Zahvaljujem mu i za roditelje, i prijatelje, i studiranje moje djece, i za puno drugih stvari koje mi je dao **a NAJVIŠE MU, I NAJ**

**ČEŠĆE,
ZAHVALJUJEM
ŠTO
JE
ON
MOJ
I
NAŠ
GOSPODIN.**

A kako da mu onda svakodnevno ne zahvalim za hranu i piće koje mi je dao, za ljude koje sretnem, za mise na koje idem, prekrasne trenutke s mojim najdražim i sa ljudima koji imaju neku potrebu a ja im mogu pomoći, itd., itd.

A to mogu samo zato jer sam ja svoj životni put prepustio Gospodinu koji Ga je za mene odredio. Pa čemu da se ja sada zamaram s ovim ili onim, što će biti kroz mjesec ili 5 godina, da li ću imati ovo ili ono? **TO SVE GOSPODIN ZNA, ON JE SVE TO VEĆ ZA MENE ISPLANIRA**
O. MOJE JE
**SAMO
DA
ŽIVOT
ŽIVIM
I
UZIMAM**

DOGAĐAJE
ONAKO
KAKO
DOLAZE.

Nekad dođu lijepe stvari, UŽIVAM U LIJEPIM STVARIMA I ZAHVALJUJEM GOSPODINU.

Nekad dođu teški trenuci, ZNAM DA JE TO GOSPODINOVA VOLJA ZA MENE, **JER JA MU
BESKRAJNO
VJERUJEM,**
I
PRIHVATIM
TE
PROBLEME
I
KUŠNJE
TAKVI
KAKVI
SU,
I
ZAHVALJUJEM
GOSPODINU
NA
NJIMA
JER
MI
GOSPODIN
DADNE
DA
SHVATIM
DA
JE
TO
ZA
MOJE
BUDUĆE,
VIŠE,
DOBRO.
**JER
MU
BESKRAJNO
VJERUJEM.**

I tako se izmjenjuju lijepe i manje lijepe stvari u mojem životu ALI UZ VJERU GOSPODINA SV
E
ME
TO
ISPUNJUJE,
ODREĐUJE
MOJU
SVRHU
U
OVOM
MOJEM
ZEMALJSKOM
ŽIVOTU.

I sve mi je to lako JER SAM GOSPODINU PREPUSTIO VODSTVO. ON JEDINI ZNA.

Sve što sam ja u svojem životu, a i drugi ljudi oko mene, radili bez Gospodina, na svoju ruku i
volju, kad-tad završilo je s neuspjehom, i s materijalnim, ALI PUNO VIŠE S DUHOVNIM, ONIM
UNUTRAŠNJIM,
NEUSPJEHOM.
TU
SE
ČOVJEK
NAJVIŠE
RASPADNE.

A ja sam tu unutra, u sebi, NAJVIŠE ŽIV. POTPUNO MIRAN, ISPUNJEN, ZADOVOLJAN.

Pa kako onda ne bi zahvaljivao Gospodinu za sve.

U zadnje vrijeme susreo sam nekoliko ljudi, obitelji, koje su u dosta velikom stresu. Onom
unutrašnjem, duhovnom. A najčešće radi nekih strahova za materijalnu egzistenciju. HOĆE TU
ZLO
PAKOSTITI.

TA
MU
JE
NAJDRAŽE
PODRUČJE.

I kada sam razgovarao s nekima od njih, a nekima sam i prije poznao situaciju, nisam se mogao načuditi, a nisu se i ni oni, kako to da ja i moja obitelj imamo manje materijalnih stvari od njih a oni su ti koji su puno nezadovoljniji.

NAJČEŠĆI RAZLOG JE BIO TAJ ŠTO ONI NISU SVOJE ŽIVOTE DALI GOSPODINU U RUK
E ILI
SU
IH
DALI
NA
JEDAN
MLAKI
NAČIN.
SISTEMOM;
KADA
JE
DOBRO
ONDA
JE
I
GOSPODIN
DOBAR
A
KADA
SU
KUŠNJE
ONDA
S
GOSPODINOM
NEŠTO
NIJE
U
REDU.

Pa sam ih onda pitao kada su za sve to što imaju zahvalili Gospodinu? Manje- više svi su nešto zahvaljivali, mlako, koji su Gospodina imali u svojem životu, a oni drugi su me blijedo gledali.

Pa ih pitam, da li su možda pogledali druge oko sebe. Opet je najčešće bio onaj pogled "a kaj nas briga za druge". Pa tako, samo da malo dignu glavu, onda bi vidjeli da drugi ljudi oko njih imaju puno više i puno veće probleme. Pa se možda ne žale. A od materijalnih stvari da "boli glava", stanovi, kuće, auti, materijalna situiranost, status u društvu. I interesantno, oni koji manje imaju, jako malo su mi se žalili i bili strahu što će i kako u budućnosti. Kažu, nekako bude.

Znači, najčešće se radi o tome da se očuva i poveća neki društveni status a ne da se ispuni potreba.

O KAKO MALO VJERUJEMO GOSPODINU.

ON JE SAMO REKAO DA TRAŽIMO KRALJEVSTVO NEBESKO A DA ĆE NAM OSTALO O
N
NADODATI.
A
MI,
MI
NI
ZA
TO
NE
ZAHVALJUJEMO.
NE.
SAMO
HOĆEMO
VIŠE
I
VIŠE,
A
KADA
ĆE
DOĆI
PROBLEMI
BITI
ĆE
ON

KRIV
ILI
ĆEMO
GA
SILNO
MOLITI
DA
NAM
RIJEŠI
NAŠE
PROBLEME
ONAKO
KAKO
MI
HOĆEMO.

A ON, ON NAM JE PRIPREMIO VJEČNE STANOVE U SVOJEM KRALJEVSTVU.

A MI, MI SAMO ŽELIMO DA BUDEMO USPJEŠNI PO NAŠEM LJUDSKOM POIMANJU OVD
JE
NA
ZEMLJI.
I
SKORO
DA
NE
VJERUJEMO
U
KRALJEVSTVO
NEBESKO
I
VJEČNI
ŽIVOT.
JER
DA
VJERUJEMO,
ONDA
BI
MU
NEPRESTANO
ZAHVALJIVALI
ZA

ONO
ŠTO
NAM
JE DAO
OVDJE
NA
ZEMLJI

ŽIVOT
I
MOGUĆNOST
DA
ZASLUŽIMO
TAJ
VJEČNI
ŽIVOT
.

A ZA TO NAM SAMO TREBA BESKRAJNA VJERA U NAŠEG GOSPODINA I PRIHVAĆANJE ŽIVOTA KAKAV
JE
KVOGA
NAM
JE
ODREDIO.

PA TKO RAZUMIJE I VJERUJE I BIT ĆE MU TAKO. I BIT ĆE MU DOBRO VEĆ OVDJE NA
ZEMLJI.
TKO
NE,
JAO
I
POMAGAJ.
I
OVDJE
A
POGOTOVO
PO
SMRTI.

ZATO ZAHVALJUJMO GOSPODINU I PRIHVAĆAJMO ŽIVOT KAKAV NAM JE DAO. SVA

KI
AN.

D

SLAVA I HVALA GOSPODINU NAŠEMU!